

KILW/070/07/26

Warszawa, dnia 18 lutego 2026 r.

Komisja Etyki Poselskiej
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

**WNIOSEK O UKARANIE POSŁA LUKASZA LITEWKI WOBEC NARUSZENIA
ZASAD ETYKI POSELSKIEJ**

Wnoszę o ukaranie posła Łukasza Litewki za to, że w dniu 11.02.2026 r. na posiedzeniu Parlamentarnego Zespołu ds. Ochrony Praw Zwierząt poseł stwierdził, że:

- 1) cyt. „Pani, która reprezentuje izbę weterynarii” oraz „Jeśli mówimy o nowym otwarciu, to proszę tą izbę zaorać do zera (...)” podczas gdy wbrew twierdzeniom posła żadna izba lekarsko-weterynaryjna nie była wówczas reprezentowana, a posiedzenie zespołu nie dotyczyło wykonywania zadań związanych z nadzorem nad schroniskami przez izby lekarsko-weterynaryjne (osoby prawne Samorządu lekarzy weterynarii), lecz co najwyżej pracy organów Inspekcji Weterynaryjnej (organów administracji rządowej), co stanowi naruszenie rzetelności merytorycznej wypowiedzi posła przez utożsamienie ustawowo odrębnych struktur organizacyjnych (trzeba podkreślić, że Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna oraz okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne działają na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, podczas gdy Inspekcja Weterynaryjna i jej organy działają na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i w ramach administracji rządowej m.in. kontrolują schroniska dla zwierząt – organy Inspekcji Weterynaryjnej to zupełnie odrębne podmioty od organów izb lekarsko-weterynaryjnych);
- 2) cyt. „(...) to stanowisko, ten zawód (powiatowego lekarza weterynarii) jest nic nie warty dzisiaj w Polsce (...)”, co na podstawie kilku analizowanych sytuacji i mimo zastrzeżeń samego posła („nie chcę nikogo obrazić”), stanowi krzywdzące uogólnienie pomawiające – w rozumieniu art. 212 § 1 k.k. – grupę urzędników tj. powiatowych lekarzy weterynarii mogące poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia stanowiska;
- 3) cyt. „(...) nie ma w kontekście nazwy lekarza weterynarii jakiegokolwiek dobra i miłości dla zwierząt w Polsce. To jest kpina i kabaret. Jeśli mówimy o nowym otwarciu, to proszę tą izbę zaorać do zera (...)”, co stanowi krzywdzące uogólnienie pomawiające – w rozumieniu art. 212 § 1 k.k. – grupę zawodową lekarzy weterynarii

mogące poniżyć ją w opinii publicznej i narażić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywanego zawodu, a jednocześnie pomawia w ten sposób izby lekarsko-weterynaryjne (stanowiące osoby prawne w ramach Samorządu lekarzy weterynarii), co poniża je w opinii publicznej i naraża na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywanej działalności;

- co stanowi naruszenie Zasady Etyki Poselskiej w zakresie rzetelności merytorycznej wypowiedzi (pkt1) oraz dbałości o dobre imię Sejmu wskazującej zwłaszcza, że poseł powinien szanować godność innych osób, a zatem nie powinien pomawiać grup osób i osób prawnych (pkt 2 i 3), zwłaszcza że ślubowanie poselskie brzmi "Uroczyście ślubuję **rzetelnie i sumiennie** wykonywać obowiązki wobec Narodu, strzec suwerenności i interesów Państwa, czynić wszystko dla pomyślności Ojczyzny i dobra obywateli, **przestrzegać Konstytucji i innych praw** Rzeczypospolitej Polskiej."

Uzasadnienie

Ad. 1

Poseł Łukasz Litewka w sposób naruszający zasadę rzetelności poselskiej, wymagającą podstawowej merytorycznej poprawności wypowiedzi, utożsamiał ustawowo odrębne struktury organizacyjne posługując się pojęciem izb weterynaryjnych. Zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych jednostkami organizacyjnymi samorządu posiadającymi osobowość prawną są: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne. Wśród ustawowych zadań samorządu określonych w art. 10 tej ustawy nie ma nadzoru nad schroniskami dla zwierząt. Posiedzenie ww. Zespołu dotyczyło pracy organów Inspekcji Weterynaryjnej, która w swojej ustawowej strukturze nie ma izb. Zadania Inspekcji Weterynaryjnej – w tym dotyczące kontroli schronisk dla zwierząt – określono w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Inspekcja ta, zaliczana do administracji rządowej, pozostaje organizacyjnie i zadaniowo odrębna od organów i jednostek organizacyjnych Samorządu Lekarzy Weterynarii.

Ad. 2 i 3

Zgodnie z art. 212. § 1 k.k. kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narażić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. Poseł Łukasz Litewka użył w swojej wypowiedzi sformułowań, które – bez względu na kontekst – naruszają godność grupy urzędników jakimi są powiatowi lekarze weterynarii, a ponadto w ogólności naruszają godność zawodu lekarza weterynarii. W wypadku powiatowych lekarzy weterynarii umniejszenie polega na odmówieniu kompetencji wszystkim powiatowym lekarzom weterynarii, co grupowo poniża ich w opinii publicznej i naraża na utratę zaufania wszystkie te osoby – cyt. „(...) to stanowisko, ten zawód (powiatowego lekarza weterynarii) jest nic nie warty dzisiaj w Polsce (...)”.

Natomiast w wypadku lekarzy weterynarii w ogólności wypowiedź posła Łukasza Litewki (*nie ma w kontekście nazwy lekarza weterynarii jakiegokolwiek dobra i miłości dla zwierząt w Polsce. To jest kpina i kabaret. Jeśli mówimy o nowym otwarciu, to proszę tą izbę*

zaorać do zera), poniżej w opinii publicznej cały zawód lekarzy weterynarii jako grupę ludzi bez skrupułów moralnych, co jednocześnie może narazić nasz zawód na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywanego zawodu. Jednocześnie pomawia w ten sposób izby lekarsko-weterynaryjne (stanowiące osoby prawne w ramach Samorządu lekarzy weterynarii). Sformułowanie „proszę tą izbę zaorać do zera” wzywa do swego rodzaju anihilacji izb lekarsko-weterynaryjnych, a tym samym poniżej w opinii publicznej każdą izbę lekarsko-weterynaryjną – w tym Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną – oraz naraża izby lekarsko-weterynaryjne na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania naszej ustawowej działalności. Jest to szczególnie naganne, ponieważ żadna izba lekarsko-weterynaryjna nie była przedmiotem obrad ww. Zespołu, a jakkolwiek nadzór nad schroniskami dla zwierząt nie należy do organów Samorządu lekarzy weterynarii, lecz do organów Inspekcji Weterynaryjnej.

W związku z powyższymi argumentami wnoszę jak we wstępie.

PRZEDS
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. vet. Marek Mastalerek

Załączniki:

- nagranie na nośniku fragmentu wypowiedzi posła Łukasza Litewki z dnia 11.02.2026 r. wyrażonej na posiedzeniu Parlamentarnego Zespołu ds. Ochrony Praw Zwierząt.